

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

44. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

1. LISTOPADU 2020

Z obsahu:

Uzdravit svět - 7.

Péče o společný dům
a kontemplativní přístup

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 16. září 2020,
nádvoří Sv. Damase
v Římě
- strana 2 -

Blahoslavená

Helena Enselminiová

Libor Rösner

- strana 4 -

Stanovisko ČBK

ohledně osvojení

nezletilého dítěte dvěma
registrovanými partnery

- strana 5 -

Začala stavba kaple
pro východní Evropu

v Koclířově

- strana 5 -

Příprava na smrt

Jacques-Bénigne Bossuet

- strana 7 -

Beatifikován Carlo Acutis

- strana 10 -

V Etiopii byly objeveny
nejstarší překlady evangelií

- strana 11 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (26)

- strana 12 -

Foto © Jiří Koleček

Uzdravit svět – 7. Péče o společný dům a kontemplativní přístup

Katecheze papeže Františka při generální audienci

16. září 2020, nádvoří Sv. Damase v Římě

(Gn 2,8-9.15)

Draží bratři a sestry, dobrý den!

K vyvážnutí z pandemie je zapotřebí, abychom pečovali o sebe navzájem. Opatrovali sebe a opatrovali se vzájemně. A nezbytné je podporovat ty, kdo po-

skytují péči těm nejslabším, nemocným a starým lidem, kteří – jak je dnes nepěkným zvykem – bývají odsouváni stranou. Ti, kdo pečují o nemocné, označuje výstižně španělský termín „*cuidadores*“, a plní v dnešní společnosti zásadní roli, i když

se jim často nedostává uznání a odměny, jež zasluhují. Péče o druhé je zlatým pravidlem našeho lidského bytí a přináší zdraví i naději (srov. *Laudato si'*, 70). Péče o nemocné, potřebné a marginalizované je lidským, jakož i křesťanským bohatstvím.

Pečovat musíme také o náš společný dům: o zemi a o každé stvoření. Všechny formy života jsou vzájemně propojeny (*tamtéž*, 137–138) a naše zdraví závisí na zdraví ekosystémů, které stvořil Bůh a svěřil do naší péče (srov. Gn 2,15). Jejich zneužívání je těžký hřích, který působí škody

Pokračování na str. 6

„Současná situace nás podněcuje k tomu, abychom se zastavili, zamysleli a zpokorněli a stali se lepšími lidmi... Začneme každý u sebe, s růžencem v ruce, na kolenou, se zraky upřenými na Krista.“ Apel královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála (str. 5) je navýsost aktuální, a to nejen proto, že celý svět bojuje za zdraví lidí. Aktualnost tohoto apelu je totiž nadčasová, protože navádí k tomu nejpřednějšímu v životě člověka – k čistotě duše a k její spáse. Slyšme Ježíše, když Alici Lenczewské (str. 12–13) říká: „Lidé, kteří touží po tělesném uzdravení, musejí nejprve usilovat o očistění duše a za to prosit.“

Slavností Všech svatých vstupujeme do týdne, který nese pečeť vzpomínky na zemřelé. Pamatujeme na ně? V letošním roce to bude pro mnohé nepochybně mnohem intenzivnější období... Jak co nejvíce vyzískat i pro svoji duši v této atmosféře? Nebát se... A to ve dvou rovinách: fyzické a duchovní. K pochopení nám pomohou texty tohoto čísla Světla. Není nutné ani užitečné je přečíst a promeditovat celé najednou, ale nechejme je na sebe působit v tichu svého srdce, připravme úrodnou půdu!

Zamyslíme-li se nad duchovní rovinou, je zřejmé, že naše křesťanská naděje vložená do kříže a zmrtevýchvstání Ježíše Krista nás vede k tomu, abychom se ničeho nebáli – jen hříchu, ďábla. Vždyť dobře víme – a v to věříme –, že jednou s Kristem vstane i my z mrtvých. Zároveň se – asi

Editorial

poněkud nesměle – těšíme na věčnou radost, kterou budeme moci prožívat s církví oslavenou v nebi.

Avšak jiné to je, dospějeme-li ve svých úvahách k fyzické rovině. Víme, že než dojdeme do věčné slávy, musíme projít očistným soužením, jak připomíná dnešní první čtení. Ať už zde na zemi, anebo jednou v očistci. Naše pozemská očista pak spočívá v tom, že budeme mít hlad, žízeň, nemoci, budou nás tupit, pronásledovat, vysmívat se nám... Také to jsme schopni ve víře přijmout. Ale někdy jen do okamžiku, kdy se slova promění v realitu. V té chvíli nastává těžký boj o přijetí Boží vůle a odevzdání se do jeho rukou. Někdy je to doslova i boj o víru... Povzbuzením v takových chvílích nám může být právě pohled do nebe, na svaté. Oni již pějí písně chvály Hospodinu, a to také proto, že plně zde na zemi osvědčili svoji víru v Boží Prozřetelnost a přijímali s vírou utrpení, které Bůh na ně vložil. Takto očisťovali svou duši od všeho pozemského, ba i ďábelského, aby pak po smrti netrpěli v očistcovém očekávání nebeské radosti, anebo aby své očistcové utrpení ukrátili. (srov. *Katechismus katolické církve*, 1030–1031)

Završením našeho pozemského soužení je pak smrt. Velmi přísně to vyjádřil ve své meditaci o přípravě na smrt Jacques-Bénigne Bossuet (str. 7–10),

když hodinku smrti označil za šťastnou, a kdo po ní netouží, není křesťanem. Naše touha přece směřuje k jedinému: k osobnímu setkání s živým Ježíšem, s Bohem, který je První a Poslední. Je-li předmět naší touhy dosažitelný až po smrti, tak proč se bát, že opustíme tento svět? Obava z konce života nás usvědčuje, že stále ještě nejsme dobře připraveni a že naše odevzdanost Trojjedinému Bohu, vystavěná na lásce k Němu, potřebuje být stále posilována a zdokonalována. Snadno se vyřknou slova... Budiž nám tedy posilou, že s námi na této cestě bojuje sám Boží Beránek a naši Pomocníci a Ochránkyně před útoky Zlého na naši víru je Panna Maria. Spojení s nimi nalezneme v modlitbě a tichosti srdce – a to i v době, která hlasitě vykřikuje, že člověk je pánem tvorstva, i když je zřejmé, že o životě a smrti rozhoduje Někdo jiný...

Chceme-li najít Boha v našem světě, je třeba začít tam, kde to dělala Matka Tereza, která byla citována v knize kardinála Roberta Saraha *Síla ticha*: „Ježíš nás naučil modlit se a také být laskaví a pokorní srdcem. Nic z toho všeho se nepodaří, jestliže nevíme, co je ticho. Pokora a modlitba se prohlubují v té míře, jak sluch, duch a jazyk v tichosti přebývají s Bohem, neboť Bůh promlouvá v tichu srdce.“ Snad nás to učiní pokornými i před těmi, kdo nás předešli na pozemské pouti.

Daniel Dehner

Dnes více než jindy máš důvod odložit na chvíli všechny starosti, které tě svazují s tímto světem, a prosit Ducha Svatého, aby tě vedl z tvých strastí a bolestí a dal ti spolu s apoštolem Janem nahlédnout do *budoucí slávy, která se zjeví na nás*⁽¹⁾.

Ať je tvoje představivost jakkoliv bohatá, ani podle Janova popisu nejsi schopen udělat si dostatečně výstižnou představu o vznešené slávě a nádheře nebeského království. Ale i přesto se nedívej na úžasné výjevy, které líčí kniha Zjevení, jako na pouhou vizi. Je to odlesk reality skutečnější a trvalejší než cokoli z tohoto světa, ve kterém se nacházíš. Čti znovu a znovu první čtení a setrvej v meditaci a zbožném úžasu nad nebeským Jeruzalémem. Nadýchej se té radosti, toho nadšení, té ničím nenarušitelné blaženosti. Dej se strhnout nevýstižnou harmonií klanění, díky a chval, která tu zaznívá. Tak budou potěšení všichni ti, kteří zde na zemi jsou nasyceni slzami, tak vypadá budoucnost těch, kteří jsou tady pronásledováni.

Tvůj Pán ve svých blahoslavenstvích vyzvedává vlastnosti, o kterých dnešní svět nerad slyší. I tobě se někdy může zdát, že se takovým chováním, které tu Pán blahoslaví, na tomto světě neprosadíš. Pán Ježíš však pro tebe chystá jinou kariéru, a proto tě připravuje spíše na to, že budeš zatím vystaven *soužení*. Ale pohled do nebe tě má přesvědčit, že *velké soužení* není něco, čemu by ses měl vyhýbat. Ty nepřehledné nebeské zástupy, které by nikdo nespočítal, ty všechny přišly právě z *velkého soužení*.

Těm, kteří našli smysl svého života v honbě za majetkem, připadá chudoba jako politováníhodné bláznovství. Ti, kteří se pachtí po takovém postavení, aby mohli ovládat druhé, nepochopí, co je to být pokorný a tichý. Ti, kteří si libují v rozkoši a smilstvu, ani neuvěří, že někdo může zůstat čistý. Ti, kteří se na cestě za kariérou a slávou vyzbrojili bezohledností, pohrdají soucitem a milosrdnou láskou.

Při povrchním pohledu se může zdát, jako by oni měli všechno, a ty nic. Jenomže pranic z toho, čeho si milovníci světa

tak nesmírně cení, nenajdeš v Ježíšově výčtu zdrojů pravé blaženosti. Ty přece nepatříš k tomuto světu. *Proto tě svět nezná*. A zatímco oni si ze svého bohatství, svých potěšení a rozkoší nemohou přenést za práh smrti vůbec nic, pro tebe, třebaže jsi nyní chudý a odstrčený, pošlapaný a ponížený, je již zde na zemi připraven více než závdavek nebeského Jeruzaléma.

Čím více se již nyní odpoutáš od hlučné a vtíravé prázdnoty, kterou tě svět všude kolem doslova zahlcuje, tím vnímavější budeš pro ono tiché, čisté, pokojné a milosrdné poselství, jaké ti posílají v ústrety ty nekonečné a nanejvýš blažené nebeské zástupy v bílém rouchu.

I kdyby se ti zdálo jakkoliv velké a tvrdé tvé pozemské soužení, nezapomínej, že již nyní patříš mezi ty, kteří jsou *poznámenaní na čele jako služebníci našeho Boha*. My všichni, kteří zatím putujeme zde na zemi, se již nyní právem můžeme nazývat *Božími dětmi*, protože *jimi skutečně jsme*. Ale jsou jimi také všichni blažení v nebeské slávě. Jsme jedna velká Boží rodina, *oni jsou tvoji bratři, zastánci a pomocníci*⁽²⁾. Ačkoliv ty je zatím neznáš, tebe zná každý z nich důvěrněji než kdokoli z tvých nejbližších na této zemi a všichni mají nejrůznější přání, aby i tebe mohli jednou uvítat mezi sebou. Jsou mezi nimi i takoví, kteří se zde na zemi sami dobrovolně nabídli Pánu, aby ses i ty mohl s nimi zachránit.

Těch, kteří jsou v nebi tvými bratry a sestrami, tvými *zastánci a pomocníky*, je mnohem více než těch, kteří by se vůbec mohli odkudkoliv shromáždit, aby tě soužili a *pronásledovali*. Pokud zůstáváš věrný Ježíši, všichni tvoji pronásledovatelé ti nemohou udělat nic víc, než že ti umožní, aby sis *vypral roucho do běla v Beránkově krvi*. Ani v největším soužení nezůstáváš sám. Zeptej se těch, kteří již zvítězili, rádi ti dosvědčí, že nebojvali sami. *Vděčí za svou záchranu Bohu a Beránkovi*.

Bůh je Otec, jehož láska se nedělí. Každé ze svých dětí miluje jako všechny dohromady. Jeho srdci nestačí ani ty nekonečné zástupy. Všechny nás bude *pást a vodit k pramenům živé vody*, jimiž je On

Liturgická čtení

1. čtení – Zj 7,2–4.9–14

Já, Jan, viděl jsem, jak od východu slunce vystupuje jiný anděl. Držel v ruce pečetidlo živého Boha a zvolal silným hlasem na ty čtyři anděly, kterým bylo dáno škodit zemi i moři: „Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud nepoznamáme na čele služebníky našeho Boha!“ A uslyšel jsem, kolik bylo těch poznamenaných: sto čtyřiačtyřicet tisíc ze všech kmenů izraelského lidu. Potom se podívám, a hle – veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, s palmami v rukou a volali mocným hlasem: „Za svou záchranu vděčíme našemu Bohu, který sedí na trůně, a Beránkovi!“ Všichni andělé, kteří stáli okolo trůnu, starců a čtyř bytostí, padli na tvář před trůnem, klaněli se Bohu a volali: „Amen. Chvála, sláva, moudrost, díky, čest, moc a síla přísluší našemu Bohu na věčné věky! Amen.“ Tu na mě promluvil jeden ze starců a zeptal se mě: „Kdo jsou tihle zde v bílém rouchu a odkud přišli?“ Odpověděl jsem mu: „Můj pane, to víš ty.“ Řekl mi: „To jsou ti, kdo přicházejí z velikého soužení; roucho si dobřela vyprali v Beránkově krvi.“

2. čtení – 1 Jan 3,1–3

Milovaní! Hleďte, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se nejen smíme nazývat Božími dětmi, ale že jimi také jsme!

Dokončení na str. 13

sám. Jsou to prameny poznání, jehož nikdy nebude konce, prameny milování, které nezná mezí, prameny nevýslovné blaženosti, která nikdy nepomine.

Neboj se proto *soužení*. Dříve, než se naděješ, *Bůh ti setře z očí každou slzu*⁽³⁾. *V nebeském Jeruzalémě je náš domov, k němuž putujeme*.⁽⁴⁾ *Tam nebudeš mít nikdy hlad ani žízeň, nebude do tebe pražit slunce ani žádný jiný žár*.⁽⁵⁾ Začni již nyní slovem, srdcem i skutky zpívat píseň chvály se všemi nebeskými zástupy.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Řím 8,18; ⁽²⁾ Preface o slavnosti Všech svatých; ⁽³⁾ srov. Zj 7,17; ⁽⁴⁾ Preface tamtéž;

⁽⁵⁾ srov. Zj 7,16

Blahoslavená Helena Enselminiová

Heroičnost skutků bl. Heleny Enselminiové spočívala v jejím trpělivém nesení přetěžkého kříže, který byl na ni vložen v jejím mladičském životě. Přes dočasné zaškobrtnutí ho s pomocí svého Šimona z Kyrény, jímž byl proslulý sv. Antonín z Padovy, donesla až na svou Golgotu, na níž se její utrpení a zároveň i spojení s Vykupitelem dovršilo.

Pocházela ze starého šlechtického rodu. Místem jejího narození byla Padova, rokem pak 1207 či 1208. Již jako malá dívka projevovala sklony k mimořádné zbožnosti a dobročinnosti. Někdy ve 12 letech zahořela touhou po hábitu chudých paní, jak se jim v té době říkalo (dnes bychom řekli klarisek), řádu založeného sv. Františkem z Assisi a sv. Klárou. Nebyla jedinou, koho oslňoval příklad těchto dvou osobností, pro církev tak nesmírně důležitých. Zato však byla patrně jednou z mála, které do nově založené řehole vstupovaly s požeňáním svých příbuzných. Zatímco jiné ženy a dívky musely v touze po životě v odříkání a chudobě za zdmi klauzury z domova utéct, Helenu do kláštera v Arcelle nedaleko Padovy provázela radost nejbližších.

Arcelský klášter založil sám Prosfáček z Assisi a právě do jeho rukou složila Helena v roce 1225 věčné sliby. Musel to pro ni být bezpochyby obrovský zážitek, když ji Poverello osobně navlekl hábit chudých paní a ostříhal vlasy. Uběhlo sotva pár měsíců a Helenin život se zvrátil způsobem zcela neočekávaným.

Postihla ji vážná nemoc, která ji upoutala na lůžko. Zmítaly jí vysoké horečky spojené se zimnicemi, k tomu se časem přidružila ostrá bolest provázející zánět pohrudnice. Až dosud Helena žila jako vzorná řeholnice, příkladně plnila všechny své povinnosti spjaté s životem v klauzuře, vynikala pokorou a horlivostí, modlitbou a pravou františkánskou radostí. Vyznačovala se rovněž hlubokou láskou ke Kristu a častým rozjímáním o jeho utrpení. Nemoc jí umožnila se Spasitelovým utrpením se spojit a cvičit se ještě více v trpělivosti.

Z toho vyplynula i nutnost přijmout skutečnost, že se nemůže aktivně účastnit běžného klášterního života jako ostatní sestry. Časem Helenu ovládla celková slabost, takže se nemohla ani pohnout. K tomu navíc ještě oslepla.

Bylo to až příliš těžkých ran pro mladičkou řeholnici. Jednu dobu se dokonce ocitla na pokraji slepoty duchovní, kdy se pochybnosti pokoušely o její až dosud čistou víru. Naštěstí jim však nepropadla úplně, dokázala je přemoci a víru si uhájit.

Nemalou zásluhu na tom měl její duchovní vůdce – sv. Antonín z Padovy, jeden z největších světců v dějinách Církve. Ten Helenu během svých několika pobytů v Padově (1227, 1229 a 1231) posiloval na duchu, dodával jí síly ke snášení kříže, modlil se s ní a za ni, takže nakonec svěřila svůj osud bezvýhradně Boží Prozřetelnosti, zcela odevzdána do vůle Páně. Nadto obětovala své utrpení za Antonínovo dílo, které od této doby konal podpořen její usilovnou modlitbou. Předběhla tak o necelých osm století sv. Terezií z Lisieux, jež se rovněž stala misionářkou ze svého nemocničního lože.

Úměrně tomu, jak Helena přijímala všechno další strádání, přidávaly se k její již tak dost těžké chorobě neduhy další.

A ne běžné: oněměla, zůstala už zcela paralyzována, nesnesitelné bolesti ještě nabíraly na intenzitě. (Je zajímavé, že ačkoliv sv. Antonín byl nadán darem uzdravování – stejně jako např. sv. Klára –, bl. Helena díky jejich přičinění uzdravena nebyla. Je tedy zřetelné, že její nemoc byla součástí tajemného Božího plánu.)

Zároveň s touto skutečností se množily misijní úspěchy sv. Antonína. Zejména ono slavné padovské postní období léta Páně 1231, jež vešlo do dějin. Během Antonínových veřejných kázání docházelo k hromadným konverzím více než kdy jindy, město se sbíhalo a fascinovaně naslouchalo jeho plamenným slovům, lidé po jeho kázáních houfně měnili své životy.

Helena Enselminiová se na žádné z jeho kázání nemohla dostavit. Jednak zde byla její nemoc, jednak i přísná klauzura, již byly chudé paní vázány. Doprovázela a podporovala svého milovaného duchovního vůdce alespoň na dálku – modlitbami a oběťmi za zdar jeho požeňaného díla.

Dne 13. června 1231 sv. Antonín zemřel. Blahoslavená Helena ho na věčnost následovala o necelých pět měsíců později. V té době se jí dostalo četných extází a vizí, během ní nepozřela jediné sousto, vyjma Krista v Eucharistii, také nic nepila. Krom Svátosti oltářní se „živila“ duchovní četbou, kterou ji obdařovaly její spolusestry – do doby, dokud neztratila i sluch.

Svou pozemskou pouť, provázenou tolika kříži, dokonala sestra Helena Enselminiová 4. listopadu 1231. Na rtech se jí tehdy objevilo poupě lilie, symbol její andělské čistoty. Pochována byla v klášteře v Arcelle, kde spočívala až do roku 1509, kdy byly její tělesné pozůstatky přeneseny do kláštera klarisek Všechny svatých v témže městě. Věřící k nim od roku 1695 přicházeli jako k relikviím řeholnice beatifikované papežem Inocencem XII. Od roku 1910 se nacházejí v místním kostele sv. Žofie.

Stanovisko ČBK ohledně osvojení nezletilého dítěte dvěma registrovanými partnery

ČBK zaslala své stanovisko Ústavnímu soudu k probíhajícímu řízení o ústavnosti části § 3020 občanského zákoníku, které bylo zahájeno z podnětu soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5. V řízení před tímto obvodním soudem se registrovaní partneři domáhají společného osvojení nezletilého dítěte s tím, že jeden z registrovaných partnerů, který je otcem dítěte, si zároveň přeje, aby zůstala zachována jeho rodičovská práva otce. Návrh tak usiluje o rozsáhlý zásah do právního řádu ČR, a to oslabením právně privilegovaného postavení manželství. Tato změna v žádném případě není kosmetická, proto by o ní měla být vedena široká celospolečenská diskuse, která již v poslanecké sněmovně v současnosti probíhá.

ČBK chce zasláním svého stanoviska dosáhnout toho, aby mohl zaznít i opo-
nentní hlas v přístupu k této problematice. Je si přitom vědoma, že zákon o Ústavním soudu jí nepřiznává žádné formální procesní postavení v takovém řízení, ale také toho, že v některých případech v minulosti Ústavní soud obdobná vyjádření třetích stran akceptoval.

Navrhovatel (soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5) předložil Ústavnímu soudu návrh na zrušení ustanovení § 3020 OZ v té části, která zní „v části první, třetí a čtvrté“, z důvodu probíhajícího opatrovníckého řízení vedeného obvodním soudem pod sp. zn. 50 Nc 5020/2019. V rámci tohoto řízení registrovaní partneři usilují o společné osvojení nezletilého dítěte s tím, že jeden z registrovaných partnerů je již otcem dítěte. *Jeden z registrovaných partnerů tedy usiluje o osvojení dítěte, a přitom chce dvojice dosáhnout toho, aby zůstala zachována rodičovská práva otce, kterým je jeden z partnerů. Navrhovatel dospěl k závěru, že na základě současné právní úpravy, která neumožňuje osvojení nezletilého dítěte registrovaným partnerem jeho otce se současným zachováním rodičovské odpovědnosti otce, dochází k porušování lidské důstojnosti.* Dle navrhovatele tak jde o porušování zásady rovnosti – nediskriminace (stanovené v článku 1 a článku 3 odst. 1 Listiny a článku 14 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod).

V případě vyhovění návrhu by derogací zmíněných slov obsažených v § 3020 občanského zákoníku došlo k rozšíření veškerých rodinných a manželských práv (vymezených částí druhou OZ) na registrované partnery. Konkrétně se jedná o rozšíření práv a povinností obsažených ve 320 paragrafech občanského zákoníku a ve svých důsledcích *by si vyžádalo i další změny v navazujících právních předpisech a podzákonných normách. Důsledkem takové změny by tedy nebylo pouze, že by dítě mělo ve svém rodném listě uvedeny dva otce (jednoho svého vlastního a druhého na základě osvojení), nýbrž zásadní redefinice platného rodinného a manželského práva.* K takové změně by mohlo dojít pouze na základě rozhodnutí minimálně 9 z celkem 15 soudců Ústavního soudu, aniž by se jí zabývali poslanci nebo senátoři Parlamentu České republiky.

Celé znění stanoviska ČBK lze nalézt zde: https://cbk.blob.core.windows.net/cms/ContentItems/31014_31014/amicus-curiae-pl-us-28-19.pdf.

Zdroj: www.cirkev.cz, 16. 10. 2020

Začala stavba kaple pro východní Evropu v Koclířově

V Koclířově u Svitav, v bývalém klášteře redemptoristů, Školských sester sv. Františka a Školských sester Notre Dame, kde již 25 let sídlí Českomoravská Fatima, požehnal v sobotu 3. října diecézní biskup Jan Vokál základní stavební kámen nové kaple. Tím byla zahájena stavba přesné repliky kaple Zjevení z portugalské Fatimy v Co-
va d'Iria – „Capelinha“.

„Kaple, ale vlastně celé centrum – to je Capelinha v koclířovské Fatimě, bude sloužit nejen jako vzor, ale bude to Capelinha pro východní Evropu, bude mít přesné parametry onoho centrálního místa v portugalské Fatimě. Včetně oltáře, liturgického prostoru ke slavení mše svaté, i s cestou pokání (na kolenou), která povede od památníku Anděla míru (ten byl v Koclířově postaven v Roce víry 2013), až ke Capelinha,“ sdělil k záměru stavby Mons. Pavel Dokládál, ředitel Českomoravské Fatimy.

„Nesnažme se za každou cenu vrátit do staré normality. To není cíl této zkoušky, kterou Pán Bůh dopouští. Uvědomme si, že

touto zkouškou se můžeme napravit, obrátit, polepšit se. Cílem člověka není honění se za penězi, ekonomikou a v zapominání na Boha. Je to přesně obráceně. Současná situace nás podněcuje k tomu, abychom se zastavili, zamysleli a zpokorněli a stali se lepšími lidmi a napravili své vztahy. Začněme každý u sebe, s růžencem v ruce, na kolenou, se zraky upřenými na Krista. Kéž toto místo a základní kámen, který nyní žehnáme, nám pomůže k tomu, abychom byli před Bohem lepšími a spravedlivějšími,“ apeloval v souvislosti se světovou pandemií koronaviru bezprostředně před požehnáním základního kamene budoucí kaple královéhradecký biskup Jan Vokál a dodal své přání, aby kopie portugalské kapličky Zjevení Matky Boží byla v budoucnu nejen významným úcty, ale také místem modlitby, pokání a smíru za hříchy rouhání a lhostejnosti zraňující Neposkvrněné Srdce Panny Marie i Boha samotného.

Kámen je nyní v Koclířově uložen pod kopii branky, která byla na místě zjevení

ve Fatimě postavena brzy poté, co stavbu kaple žádala Panna Maria při svém zjevení ve Valinhos v roce 1917.

Podle Mons. Pavla Dokládala bylo zvolení ČR a konkrétně Českomoravské Fatimy v Koclířově pro stavbu kopie portugalské kaple možné buď přijmout, nebo odmítnout. Jako prý ostatně vše, co kdy Světový apoštolát Fatimy v ČR konal. „Vždy šlo o pokyn »shora« a jediná odpověď pro dílo Mariino je »Fiat«. Známe místo, jsou přesné plány a začínáme požehnáním základního kamene a přípravou stavebního projektu. První odhad nákladů realizace stavby činí 5,45 milionů korun,“ dodal ještě Mons. Dokládál.

Kámen pocházející ze slovenského Skalního sanktuária Božího Milosrdenství z hory Butkov poslal jako osobní dar generální ředitel cementárny v Ladcích Anton Barčík.

Pavel Sršeň, www.cirkev.cz, 8. 10. 2020
(Redakčně upraveno)

Uzdravit svět – 7. Péče o společný dům a kontemplativní přístup

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

a choroby (srov. *Laudato si'*, 8, 66). Nejlepším protilekem na zneužívání našeho společného domu je kontemplace (srov. *tamtéž*, 84, 214). Jak to? Copak neexistuje vakcína na péči o společný dům? Tou je kontemplace. „Když se naučíme zastavit se, abychom obdivovali krásu a dovedli ji ocenit, není nic divného, že se z každé věci stane předmět spotřeby a bezbřehého zneužívání.“ (*tamtéž*, 215) Předmět „na jedno použití“. Nicméně, náš společný dům, stvoření, není pouhým „zdrojem“. Každé stvoření má svoji vlastní hodnotu a je „svým způsobem odleskem nekonečné Boží moudrosti a dobroty“ (*Katechismus katolické církve*, 339). Tuto hodnotu a tento odlesk božského světla je třeba objevovat, a k tomu je zapotřebí se ztišit, naslouchat a rozjímat. Kontemplace uzdravuje duši.

Bez kontemplace se snadno upadne do vychýleného a domýšlivého antropocentrismu – „já“ jsem středem všeho – což naši roli lidských bytostí naddimenzovává a činí z nás absolutní vládce všeho ostatního stvoření. Pokřivená interpretace biblických textů o stvoření přispěla k tomuto mylnému pohledu, vedoucímu k využívání, ba zadušení země. Domníváme se, že jsme střed, osobujeme si místo Boha, a tak boříme harmonii Božího plánu. Stáváme se dravci, když zapomínáme, že jsme povoláni být strážci života. Můžeme a zajisté máme obdělávat zemi, abychom žili a rozvíjeli se. Práce však není synonymem vykořisťování, a vždycky ji provází péče: obdělávat, chránit, pracovat a opatrovat – to je naše poslání (srov. Gn 2,15). Nelze si nárokovat neustálý materiální růst, aniž bychom pečovali o společný dům, který nás hostí. Naši nejchudší bratři a naše matka země nařikají nad škodami a nespravedlnostmi, které jsme způsobili, a domáhají se změny kurzu. Požadují od nás obrácení a změnu cesty, abychom začali pečovat také o zemi, o stvoření.

Je tedy důležité obnovit kontemplativní dimenzi, tedy dívat se na zemi a stvoření jako na dar, nikoli jako na věc užitkovatelnou k vlastnímu prospěchu. Když rozjímáme, odhalujeme v druhých a v přírodě mnohem víc než jejich užitečnost.

To je jádro problému: rozjímat znamená přesahovat užitkovost věcí. Kontemplace krásy není její zužitkování. Rozjímání je nezištné. Objevujeme ve věcech vnitřní hodnotu, kterou jim udělil Bůh. Jak učili mnozí duchovní mistři, má nebe, země, moře a každé stvoření obraznou či mystickou schopnost přivádět nás ke Stvořiteli a ke společenství se stvořením. Například sv. Ignác z Loyoly na závěr *Duchovních cvičení* podává „Nazírání k nabytí lásky“, kterým nabádá rozjímat o tom, jak se Bůh dívá na svoje tvory, radovat se spolu s nimi, objevovat přítomnost Boha v jeho tvorech a svobodně a s milostí jim prokazovat lásku a péči.

Kontemplace nás učí prokazovat péči, nenazírá přírodu zvnějšku, jako bychom do ní nebyli pohrouženi. Jsme uvnitř přírody, jsme její součástí. Kontemplace se uskutečňuje spíše zevnitř, uznáním, že jsme součástí stvoření, a činí z nás protagonisty a nikoli pouhé diváky reality, která je beztvará a vhodná pouze k zužitkování. Kdo rozjímá, žasne nejenom nad tím, co vidí, ale poněvadž také cítí, že je součástí této nádhery a je také povolán o ni pečovat a chránit ji. Nesmíme přitom zapomínat, že kdo není schopen rozjímání nad přírodou a stvořením, není schopen nahlédnout bohatství druhých lidí. Kdo žije tím, že zužitkovává přírodu, využívá nakonec lidi a zachází s nimi jako s otroky. To je obecný zákon. Bez kontemplativního přístupu k přírodě nelze nahlédnout krásu lidí, bratrů a sester.

Kdo je schopen kontemplace, snadněji dovede přiložit ruku k dílu, aby měnil, co vede k úpadku a škodám na zdraví. Zapojuje se do výchovy a uplatňování nových výrobních i spotřebních návyků a přispívá k novému modelu ekonomického růstu, který zaručuje respekt ke společnému domu a k lidem. Kdo je kontemplativní v činnosti, má tendenci stát se opatrovníkem životního prostředí. To je krásné! Každý z nás má být opatrovníkem ryznosti životního prostředí a snažit se spojovat prastaré vědění tisíciletých kultur s novými technikami, aby náš životní styl byl stále udržitelný.

Rozjímat a opatrovat – to jsou dva postoje, které ukazují cestu k nápravě a opětovnému vyvážení vztahu nás lidí ke stvoření. Náš přístup ke stvoření se často jeví nepřátelským. Pustošíme stvoření ke svému užitku. Sdíráme stvoření ke svému prospěchu. Nezapomeňme, že se za to draze platí. [...]

Pokud máme „bratrský“ vztah se stvořením, staneme se opatrovníky společného domu, strážci života a naděje. Budeme opatrovat poklad, který nám Bůh svěřil, aby se z něho mohly těšit budoucí generace. Někdo si může říci: „Já to zvládám.“ Problémem však není, jak to zvládneš dnes, jak říkal jeden vynikající německý protestantský teolog, Bonhoeffer. Problémem není, jak to zvládáš dnes, ale jaký bude tvůj odkaz pro život budoucích generací. O to pečujme.

Ti, kdo se ubírají touto cestou, stávají se „strážci“ společného domu, strážci života a naděje. Pečují o odkaz, který nám svěřil Bůh, aby se z něj těšily budoucí generace. Myslím zejména na indiánská etnika, jimž všichni dlužíme uznání a také pokání za nápravu škod, které jsme jim způsobili. Myslím však také na hnutí, sdružení a lidová uskupení, jež se zasazují o ochranu svého teritoria a jeho přírodních a kulturních hodnot. Ne vždycky jsou tyto sociální iniciativy ceněny, někdy jsou dokonce mařeny, protože nepřinášejí peněžní zisk, ale ve skutečnosti přispívají k jakési mírumilovné revoluci, kterou bychom mohli nazvat „pečovatelská revoluce“. Pečující kontemplace, opatroující kontemplace. Nazírává péče o nás, o stvoření, o naše děti a vnuky, péče o budoucnost. Pečující a opatroující kontemplace, zanechávající odkaz budoucím generacím.

A toto nemá být delegováno pouze na někoho. To je úkol pro každého člověka. Každý z nás se může a má stát „strážcem společného domu“, schopným chválit Boha za jeho stvoření, které umí nazírat a opatrovat.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)

Příprava na smrt

Jacques-Bénigne Bossuet (1627–1704) náleží k nejvýznamnějším osobnostem doby krále Ludvíka XIV. Byl dvorním kazatelem a vychovatelem následníka trůnu, dauphina, zemřel jako biskup v Maux. Bossuetova rozsáhlá literární činnost zasahuje vedle teologie i do filosofie a dějepisu. Jeho kazatelská činnost jej staví po bok největším řečníkům dějin. Celkový ráz jeho myšlení je dán jeho kritickým postojem jak k laxismu tehdy některými teology zastávanému, tak vůči morálnímu rigidismu teologů jansenistického zaměření. Bossuet usiloval horlivě, byť bez většního úspěchu, o znovusjednocení protestantů s Církví. Byl mužem středu a jeho postavení u dvora ho přivedlo ke galikanismu, církevně-politickému směru obhajujícímu nepřiměřenou nezávislost francouzské církve na papežství.

Mezi jeho početnými spisy jsou i posmrtně vydané „Méditations sur l'Évangile“, k nimž je připojeno i několik jeho drobných spisků, mezi nimi i zde přeložená „Příprava na smrt“ (Préparation a la mort).

První modlitba

*Viník očekává výkon trestu smrti
a klaní se moci, jež ho trestá.*

Pane, ty jsi nestvořil smrt,⁽¹⁾ té na počátku nebylo a vstoupila do světa pouze jako trest za hřích⁽²⁾. Stvořil jsi člověka nesmrtelného,⁽³⁾ a kdyby byl zůstal poslušný, byla by pro něho smrt nepoznaným zlem. Ale to bylo jen menší z našich neštěstí: Duše smrtelně raněná hříchem se skrze časnou smrt řítíla střemhlav do propasti smrti věčné, a našim konečným údělem bylo peklo.

Ó Bože, hle, zázrak Tvé milosti! Smrt není smrtí poté, co ji Ježíš Kristus podstoupil za naše hříchy a za hříchy světa. Je již pouze průchodem k nesmrtelnosti, a náš tělesný trest se nám proměnil v lék: Tím totiž, že neseme smrt, k níž jsme byli spravedlivě odsouzeni, s vírou a poddaností navždy se jí vyhneme.

Nuže, Pane, hle, Tvůj provinilec příchází, aby podstoupil smrt, k níž jsi ho odsoudil. Já, potomek Adamův, hříšník a smrtelník chci pokorně snést provedení Tvého spravedlivého rozsudku. Můj Bože, přiznávám, že jsem jedl zakázané ovoce, o němž jsi prohlásil, že ve dni, kdy bych z něho pojeď, zemřu smrtí. A já jedl, Pane, toto zakázané ovoce, ne pouze jednou, v osobě Adama, ale i pokaždé, kdy jsem dal své vůli přednost před Tvojí. Podstoupím tedy, k čemu jsem byl odsouzen, přijmu smrt, kterou si zasluhuji. Udeř, Pane, Tvůj zločinec se Ti podrobuje! Kořím se té svrchované moci, jejímž účinkům se nemůže nikdo vyhnout, ani je být jen o chvíli oddálit. Každý musí jednou zemřít, Tys to řekl, ať je bohatý nebo chudý, král anebo poddaný. Je to tento nevyhnutelný zásah Tvé svrchované

mocné ruky, který srovná všechny životní podmínky, všechny lidské věky, všechny stavy, život nejkratší s nejdelším. Protože, k čemu je dobré napsat mnoho, bude-li v jediné chvíli, jedním rázem stejně všechno smazáno?

Skláním se proto, můj Bože, před tímto všemohoucím zásahem Tvé svrchované mocné ruky. Půjdu cestou veškerého těla. Potřebujeme v důsledku naší pýchy a změkčilosti tuto poslední ránu, aby nás zcela zdrtila. Naše marnosti by nás příliš snadno opojily, kdyby smrt nebyla stále s námi, kdybychom – ať se otočíme kterýmkoliv směrem – před sebou stále neměli onen poslední okamžik: když ten nadejde, je celý zbytek našeho života usvědčen z iluze a omylu. Ó Pane! Děkuji Ti za pomoc, kterou jsi poskytl naší slabosti, za toto ponížení, jež jsi seslal na naši pýchu, za tuto smrt, již jsi dal našim smyslům! Ó Pane, život našich smyslů a našich marností by byl příliš nespoutaný, kdybys jej neumrtvoval ustavičným výhledem a vědomím smrti. Zmlkněme tedy již, nešťastní smrtelníci! Není co odpovědět, není co namítnout! Je nutno ustoupit! Je třeba zhrdnout touto, ať jakoukoli tělesnou schránkou, ať ji člověk oblékne do těch či oněch rouch. Smrt oddá její podstatu, ať je jí člověk sebevíce oddán. Vždyť každé tělo bude rozloženo a uvedeno vniveč. Ach Bože! Klaním se Tvé svrchované moci, jež to všechno v okamžení koná. Ó smrti, teprve ty mi otvíráš oči, abych viděl, co je v mém životě marné! A tak, smrti, jsi mi lékem proti sobě samé. Je pravda, že bereš vše mým smyslům. Zároveň však mě zbavuješ všech domnělých dober tím, že mi je bereš. Ó smrti, jsi smrtí jen pro ty, kdo chtějí být klamáni. Mně však, smrti, jsi

lékem: objevují se mi již nyní tvé přední hlídky, slabosti, bolesti, nemoci všech druhů. Vysiláš je, abys zpřetínala postupně mě obtěžují. Ó smrti, tuto schopnost ti dal Ježíš Kristus ukřižovaný. A tak, smrti, nejsi již mou smrtí, nýbrž přeměnila ses v začátek mé svobody!

Druhá modlitba

*Křesťan očekává své osvobození
a klaní se svému Osvoboditeli.*

Ó Pane, uzavřeli jsme se smrtí smlouvu a dohodu s peklem, prodali jsme se jim a vydali se jim všanc. Ty však jsi řekl: *Kladu na Sion základní kámen, kámen drahocenný a vybraný, kámen nárožní spočívající na neotřesitelném základu; aby ten, kdo věří v toho, kdo je tím kamenem míněn, nebyl nucen podstoupit, k čemu se ve prospěch smrti a pekla smluvně zavázal.* Protože smlouva, kterou jsme uzavřeli se smrtí, bude zahlazena a dohoda s peklem pozbuje platnosti.⁽⁴⁾ Jak ale bude ona smlouva se smrtí zrušena? Takto: Svátý svatých, ten, kterého Bůh posvětil pomazáním, jež je nade vše, Božstvím samotným, ten se vydal dobrovolně na smrt a poddal se moci temnot. A tím byla ona smlouva o našem otroctví anulována: Ježíš Kristus ji připevnil na kříž a tam ji smazal svou krví. Byl uložen do hrobu, sestoupil až do pekel, ale místo aby tam zůstal, zazpíval píseň, kterou pro něj složil David, jeho tělesný otec⁽⁵⁾: *Hospodina mám stále na zřeteli, vidím ho stále po své pravici, až do stínů smrti* (tj. do onoho truchlivého vězení, jemuž jsem odevzdal duše, které tu očekávají můj příchod). *Proto se raduje má duše, mé srdce plesá, protože nezanecháš mou duši v podsvětí, nedopustíš, aby*

tvůj svatý zakusil porušení; ukázal jsi mi cestu k životu.⁽⁶⁾

Věřím tedy, můj Spasiteli, že David, jenž složil tuto Boží píseň, ji nesložil pro sebe. Vždyť jeho tělo došlo porušení jako těla všech jiných lidí. Viděl však v duchu Tvoje tělo, které z jeho vlastního pocházelo a jež setrvalo bez porušení. Tak tomu věřím, tak tomu je. Byl jsi vzkříšen třetího dne a tvé zmrtnýchvstání, jehož znalost se svědectvím tvých svatých apoštolů a velkým množstvím zázraků rozšířila po všech zemích, se stalo signálem pro národy i pro Židy, které jsi zvolil, aby se spojili ve vzývání Tvého jména. Tak tomu je, tak věřím.

Věřím však dále, že jsi nepřekonal smrt jen sám pro sebe: překonal jsi ji i pro nás, kteří v Tebe věříme. Nedostalo se nám ovšem Tvého privilegia, že totiž nedojdeme v hrobě porušení. Naše tělo, jež je tělem hříchu, se rozkládá a podstupuje rozdělení až na své nejmenší částičky. Bude však vloženo do země jako semeno, z něhož vzejde nová rostlina. *Do země se klade tělo, které podléhá zkáze, vstane však tělo, které zkáze nepodléhá. Do země se klade tělo, které budí ošklivost, vstane však tělo, které budí úctu. Do země se klade tělo slabé, vstane však silné. Do země se klade tělo živočišné, vstane však zduchovnělé,*⁽⁷⁾ jež na zemi zanechá pouze smrt, porušení, nemoc a stáří.

Klaním se Ti, Ježíši, můj Osvoboditeli, klaním se Tobě, *jenž jsi vstal z mrtvých pro sebe a pro všechny své údy, jež jsi naplnil svým Duchem, jenž je Duchem věčného života. Vytrpěl jsi smrt, abys svou smrtí zbavil moci toho, kdo má vládu nad smrtí, totiž ďábla, a vysvobodil všechny ty, kteří byli po celý život drženi v otroctví strachem před smrtí.*⁽⁸⁾ *Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni.*⁽⁹⁾ Tak tomu věřím, Pane, tak tomu je. Můj jediný Osvoboditeli, skláním se před Tebou. Je třeba, abych zemřel jako Ty, abych jako Ty i žil. *Vím, že můj Osvoboditel žije, a že mě posledního dne pozdvihne z prachu, že budu znovu obepnut svou kůží a ve svém těle uzřím Boha.*⁽¹⁰⁾ Uvidím ho svýma vlastníma očima, budu to já a nikdo jiný. Tuto naději si uchovám ve svém srdci, ponesu ji ve svém nitru i do mrákot svých posledních chvil. Ach, *kdo mi dá, aby má slova byla napsána, aby byla vyryta jako nápis železným dlátem a bodcem,*⁽¹¹⁾ aby písme-

na neporušitelně setrvala v mém vírou zpevněném srdci?

Budeš to Ty, Pane, Ty sám, kdo na mne vložil svou ruku a kdo mi řekne, co jsi řekl milovanému učedníkovi: *Nic se neboj. Já jsem První a Poslední, Živý. Byl jsem mrtev, a hle – jsem živ na věky věků a mám klíče od nebe a pekla.*⁽¹²⁾ Celý svět uslyší hlas Syna člověka a *všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou: ti, kteří konali dobro, budou vzkříšeni k životu a ti, kdo páchali zlo, budou vzkříšeni k odsouzení.*⁽¹³⁾

Třetí modlitba

Křesťan se v důvěře odevzdává Bohu.

Ach můj Bože, tato poslední slova mě uvrhují do ještě větších obav, než jaké jsem zakoušel dříve. Ohlašují mi totiž, že budu nucen stanout před tvou hroznou soudnou stolicí. A jak se tam mám odvážit předstoupit, jsa obtížen tolika hříchy? Leč co! Bylo snad nadarmo, když jsi řekl: *Kdo ve mne důvěruje, nebude zahánben;*⁽¹⁴⁾ a jindy zase: *Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval i také všechno ostatní? Kdo vystoupí s žalobou proti Božím vyvoleným? Bůh přece ospravedlňuje! Kdo odsoudí? Kristus Ježíš přece zemřel, ano i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a přimlouvá se za nás.*⁽¹⁵⁾ A ještě: *Žiji ve víře v Božího Syna, protože on mě miloval a za mne se obětoval.*⁽¹⁶⁾ *On sám na svém těle vynesl naše hříchy na dřevo kříže, abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jsme uzdraveni.*⁽¹⁷⁾ Nemusím se tedy bát svých hříchů: Jsou smazány v okamžiku, kdy se Ti s důvěrou odevzdám. Mám-li se čeho bát, je to jedině, že jsem se dost neoddal Bohu skrze Ježíše Krista. Ó můj Bože, mé milosrdenství, můj Bože, cele se Ti odevzdávám. Vztyčuji kříž Tvého Syna mezi své hříchy a Tvoji spravedlnost.

Můj Spasiteli, máš dvojitý nárok, aby Ti náleželo dědictví Boha, Tvého Otce. Jednak je to z titulu Tvého původu, jednak z titulu díla, které jsi vykonal. Království Ti náleží, protože jsi Syn, náleží Ti však i proto, že sis je vydobyl. Ponechal sis pro sebe jen ten první titul: druhý jsi postoupil mně. Beru si jej, zmocňuji se jej s vírou. Duše má, je třeba doufat v Hospodina. *Duše má, proč jsi smutná, a proč mě znepokojuješ?*⁽¹⁸⁾ A ještě jednou: Proč

mě znepokojuješ? Doufej v Něho, duše má, a zvolej ze vsí své síly: Ó Bože, Ty jsi má spása! A nemáš se, duše má, čeho bát, leč jen, že jsi nevolala dost hlasitě.

Čtvrtá modlitba

Křesťan tváří v tvář smrti obnovuje úkony víry, naděje a lásky.

Bliží se, Pane, chvíle, kdy temnoty budou rozptýleny a víra se změní v jasné vidění. Bliží se doba, kdy budu zpívat se žalmistou: *Ó Pane, spatřili jsme, o čem jsme slyšeli.*⁽¹⁹⁾ Vše se nám, Pane, zjeví, jako kdyby nebylo bývalo hříchu! Již jen okamžik a uvidím bezprostředně všechny Tvé divy, veškerou krásu Tvé tváře, svatost, která je v Tobě, a celou Tvou pravdu. Můj Spasiteli, *věřím, pomoz mé slabé víře*⁽²⁰⁾ Bože, uznávám, že se nemohu ničeho nadíti od sebe samého, avšak Ty jsi mi přikázal kráčet *v naději proti vsí naději*⁽²¹⁾. A tak v naději proti vsí naději věřím s Abrahámem. Vše pomijí. Tento tělesný příbytek se rozpadne. *Ale až bude stržen stan, ve kterém tady na zemi bydlíme, Bůh nám dá obydlí jiné*⁽²²⁾, do něhož jsi slíbil, že mě přijmeš. Ó Pane, běžím tam, letím tam, jsem tam již lepší částí sebe sama! *Zaradoval jsem se, když mi řekl: „Do domu Hospodinova půjdeme“*⁽²³⁾ a vsí svou mocí usiluji, abych tam vstoupil.

Kdy Tě již spatřím, dobro jedinečné, kdy Tě spatřím? Kdy se již budu těšit z Tvé vytožené tváře, ó pravdo, pravé světlo, dobro, Ty zdroji všeho dobra, veškeré dobro, Ty veskrze dokonalý, jediný naprosto dokonalý, Ty, který samotný jsi, který jsi vším, v němž budu a jenž bude ve mně, který budeš ve všem vším, s nímž budu *jeden duch*⁽²⁴⁾? *Miluji Tě, Bože, má sílo,*⁽²⁵⁾ uzřím Tvé divy. A opojen Tvou krásou s rozkoší budu zpívat Tvé chvály. Vše ostatní minulo, vše, co bylo kolem mne, odešlo jako pára, ale i já jsem odešel tam, kde je vše. Bože mocný, Bože věčný, Bože blažený, těším se Tvou mocí, Tvou věčností, Tvou blažeností. Kdy Tě již spatřím, počátku bez začátku? Kdy již uzřím vycházet z Tvého lůna Syna, jenž je Ti roven? Kdy uzřím Tvého Svatého Ducha, jak vychází z Vaší jednoty, Ducha, jímž vrcholí Tvá plodivá síla a dovršuje se Tvá věčná činnost? Zmlkni, duše má, nemluv již dále! Nač ještě něco dále koktat, když k tobě má promluvit sama Pravda?

Oslavy nezávislosti v Nigérii: Není co slavit, země se topí v krvi

Spasiteli můj, naslouchám Tvým svatým slovům a tolik toužím vidět Tě a slyšet Tebe samého. Nyní nadešla ta hodina a já Tě za okamžik uvidím. Uvidím Tě sice jako Soudce, ale budeš mi soudcem-zachráněm. Budeš mě totiž soudit podle svého milosrdenství, vždyť v Tebe skládám veškerou svou naději a bezvýhradně se Ti odevzdávám. Svaté město Jeruzaléme, moji noví spoluobčané, moji noví bratři, či spíše moji staří spoluobčané, moji staří bratři, zdravím vás ve víře! Brzy, brzičko, za malou chvilku vás obejmou. Přijměte mě do své jednoty! A vám, moji smrtelní bratři, sbohem, sbohem svatá církev katolická. Ty jsi mě nosila ve svém nitru, živila jsi mě svým mlékem, dovrš nyní mé očistění svými obětmi! Vždyť setrvávám v jednotě s tebou a ve víře, kterou vyznáváš. Leč vlastně tobě, drahá Církví, žádné „sbohem“! Vždyť tě opět naleznu v nebi, v tvé nejkrásnější části. Uvidím tě v tvém zdroji i v cíli, uvidím proroky a apoštoly, tvé základy, mučedníky, tvé oběti, panny, tvůj květ, vyznavače, tvou nádheru, všechny tvé svaté, naše přímluvce. Církví, zavírám oči. Dávám ti sbohem na zemi, abych tě opět našel v nebi.

Pátá modlitba

Křesťan koná

svou poslední zpověď před smrtí.

Ó Bože, vyznal jsem se Ti ze svého hříchu, svou nepravost jsem nezatajil. Řekl jsem: „Vyznám se Bohu ze své ničemnosti“, a Ty odpustíš, co jsem zavinil hříchem.⁽²⁶⁾ Řekl jsem, „vyznám se“, a Ty jsi již odpustil. Řekl jsem to s takovou vírou a s tak živým zápalem, s tak velkou lítostí a s takovou nadějí, že odpuštění předcházelo zpovědi. Ale odkud to vím, že jsem to řekl opravdu tímto způsobem? Nepotřebuji to vědět, nechci to dokonce vědět! Není zde pro to čas. Ale Ty, Pane, jenž víš, co je třeba učinit, aby se to dobře řeklo, dej mi sílu k tomu, co přikazuješ, a přikaz, co se Ti zlíbí. Žádám Tě o to skrze Tebe sama, pro Tvou dobrotu, skrze Ježíše Krista, pro jeho smrt, skrze všechna Tvá tajemství. Dávám Ti k dispozici svou vůli, jež je Tvá na základě tolika Tvých oprávnění: učiň ve mně, co je třeba, aby ve mně bylo, co se Ti líbí. Co mne se týče, mohu Ti nabídnout jen trochu úsilí, jež mám ovšem konec konců rovněž

Reflexi současné situace, poznamenané krvavým pronásledováním, podal ve zvláštním listu k 60. výročí nezávislosti Nigérie biskup diecéze Sokoto, Matthew Hassan Kukah. Nabízí v ní nejednobarevný pohled na moderní dějiny země a ostře kritizuje současného prezidenta, jehož politika nezastavila útoky na křesťany.

„Může se to zdát divné, ale chtěl bych poděkovat také našim kolonizátorům za to, že sjednotili různé kmeny, a za úsilí, abychom měli všechno, co náš národ potřeboval k založení moderního státu,“ napsal ve zvláštním poselství k oslavám nezávislosti sokotský biskup. Poděkoval rovněž misionářům, kteří „vytvořili základy novodobé civilizace, zejména zajištěním vysoké úrovně vzdělání“. Jak dále konstatuje, je třeba docenit kontext kolonialismu, který vytvořil pevné základy pro rozvoj země.

„První bílí lidé, které jsem poznal, byli kněží, a třebaže jsem tak docela nerozuměl, kdo je to kněz, byli to dobří lidé. Vy-

budovali v naší vesnici kostel a školu, což byly jediné budovy pokryté střešními taškami,“ vzpomíná biskup Kukah na své dětské zážitky.

Pozornost pak obrací ke kritice dnešní vlády. „Muhammadu Buhari ustoupil téměř ode všech klíčových slibů, které dal nigérijskému národu během své volební kampaně,“ píše sokotský biskup. Současní muslimští vůdci podle jeho slov zemi potápějí. „Před nástupem prezidenta Buhariho nebyla země nikdy v takovém stavu,“ konstatuje trpce. Prezident kolem sebe podle jeho slov vybudoval ochrannou zeď a vybírá osoby zodpovídající za bezpečnost na základě etnické a náboženské příslušnosti. „V rámci oslav nezávislosti prosím pana prezidenta o rychlou změnu kurzu a vyslyšení hlasu našich bratří v Nigérii,“ apeluje biskup Kukah.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
9. 10. 2020

od Tebe. Řekl jsem, že se vyzpovídám. Prikáže mi Tvůj služebník, abych uvedl všechny hříchy svého minulého života? Řekl jsem, že vykonám zpověď. Uchrání mě Tvůj služebník, abych neupadl ve zmatek v důsledku té hrozné retrospektivy? Prikázal jsi mi, aby vázal a rozvažoval, odpustil hříchy, nebo je zadržel. Má ve svých rukou Tvé klíče. Je na něm, aby učinil, co uzná za vhodné. A Ty jsi mu dal Ducha Svatého, ducha rozlišování, jímž se zkoumají hlubiny srdcí, aby byl s to vykonávat tento úřad. Vždyť jsi, Veleknězi, řekl: *Přijměte Ducha Svatého.*⁽²⁷⁾ Jsi to Ty, kdo mě řídí a očišťuje touto jeho službou. Spasiteli můj, raduji se, že hřích ve mně skončí. Tolik jsem Tě urazil, dobrý Otče, dobrý Soudce, dobrý Spasiteli! Ale hřích skončí. Smrt není koncem mého života, bude jen koncem mých hříchů. Ó smrti, jak tě kvůli tomu miluji! Odpusť, Pane, kvůli své dobrotě vše, a zbav mě, Pane, hned i obavy, že zhřeším znova.

Šestá modlitba

Křesťan přijímá Nejsvětější svátost.

Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i když umřel, bude žít, a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře na věky. Věříš

tomu?⁽²⁸⁾ Ó křesťane, již ti sám nic neřikám. Sám Ježíš Kristus ti odpovídá osobou Marty. Odpověz s ní: *Ano, Pane, věřím, že Ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.*⁽²⁹⁾ A připoj se sv. Pavlem: *Aby zachránil hříšníky, mezi něž já náležím na prvním místě.*⁽³⁰⁾

Věř tedy, duše křesťanská, vyzvej, doufej, miluj! Ó Ježíši, odhrň oponu, abych Tě uviděl! Ó Ježíši, mluv v mém srdci a učiň, abych Tě slyšel! Dej mi slzy, abych odpověděl. Zasáhni mé kamenné srdce. A kéž vody láskyplné naděje, vděčnosti, opravdové kajicnosti kanou až na zem!

Sedmá modlitba

Křesťan si žádá

a dostává se mu posledního pomazání.

Přijď, knězi Páně, přijď mi ulehčit v mé nemoci svým olejem, jenž zklidňuje, očišťuje i posiluje. Toužil jsem tak velice přijmout tuto podporu z tvých svatých rukou. Vzpomínám na modlitby, s nimiž byl tento olej svěcen na Zelený čtvrtek v tak velkém shromáždění svatých služebníků a s takovou pozorností všeho lidu. Hle, nadešla chvíle zápasu. Církví svatá, pomaz své atlety, aby byl démon přemožen! Ó svatí kněží, slyším váš hlas, který

ohlašuje příslib Ducha Svatého zapsaný apoštolem sv. Jakubem: *Pán pozdvihne nemocného, a jestliže zhřešil, bude mu odpuštěno.*⁽³¹⁾ Hlas útěchy, naděje. Zahlad', Pane, všechny mé hříchy, zahlad' je, vytrhej z kořene! Očisti všechny mé smysly, abych před Tebe předstoupil *jako oběť svatá*⁽³²⁾, Tebe hodná.

Modlitba osmá

Křesťan se sjednocuje

se svým Spasitelem a umírá v míru.

Můj Spasiteli, utíkám se k Tobě v posvátné zahradě Getsemanské. Padám spolu s Tebou na tvář. Přibližuji se, jak jen možno, k Tvému svatému tělu, abych se potřísnil kapkami krve vystupujícími z Tvých žil. Chápu se oběma rukama kalicha, který mi Tvůj Otec sesílá. Tys nepotřeboval anděla, aby Tě utěšoval v Tvém smrtelném zápasu.⁽³³⁾ To kvůli mně přišel k Tobě. Přijď tedy, svatý anděli, přijď' laskavý utěšiteli Ježíše Krista, když On trpí při smrtelném zápasu svých údů, přijď'! Rozprchni se, pekelná smečko, což nevidíš svatého anděla s křížem Ježíše Krista v ruce? Ach, můj Spasiteli, řeknu s Tebou: *Dokonáno jest.*⁽³⁴⁾ Amen, amen, vše je již za mnou. *Odevzdávám svého ducha do Tvých rukou.*⁽³⁵⁾ Moje duše, začni zpívat ono věčné Amen, ono věčné Alelu-

ja, jež je radostí a písni blahoslavených na věčnosti.

Na věky chce zpívat o Hospodinových milostech – Misericordias Domini in aeternum cantabo.⁽³⁶⁾

Amen, Aleluja.

Ó šťastná hodinka, v níž opustíme svět stínů a záhad, abychom viděli zjevnou pravdu! Přibližujme se k ní již nyní s horoucím zápalem! Pospěšme očistit svá srdce, abychom podle příslibu evangelia viděli Boha. Zde, to byla cesta, tam *skončí naše vzdechy.*⁽³⁷⁾ Tam se dokonají úporné zápasy o víru, protože se z ní zrodí (mohu-li se tak vyjádřit) jasné vidění. Opravdu, šťastná hodinka, a kdo po ní netouží, není křesťanem.

*Překlad pořízen podle
čtenářského vydání Mons. E. Marbeau,
biskupa v Meaux, Paris,
Desclée, 1903, s. 29-41
Přeložil Stanislav Sousedík,
emeritní profesor
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

- (1) Srov. Mdr 1,13.
- (2) Srov. Řím 5,12.
- (3) Srov. Mdr 3,4.
- (4) Srov. Iz 28,16.18.

(5) Mysl si otec ve smyslu praotce rodu – srov. Lk 2,4. [pozn. red.]

(6) Srov. Ž 16.

(7) Srov. 1 Kor 15,42-44.

(8) Srov. Žid 2,14-16.

(9) Jan 8,36.

(10) Srov. Job 19,25-26.

(11) Srov. Job 19,23-24.

(12) Zj 1,17-18.

(13) Jan 5,28-29.

(14) Srov. Sir 24,22.

(15) Řím 8,31-34.

(16) Gal 2,20.

(17) 1 Petr 2,24.

(18) Srov. Ž 51,6.12-13.

(19) Srov. Ž 48,9.

(20) Mk 9,24.

(21) Srov. Řím 4,18.

(22) Srov. 2 Kor 5,1.

(23) Ž 122,1.

(24) Srov. 1 Kor 6,17.

(25) Ž 18,2.

(26) Ž 32,5.

(27) Jan 20,22.

(28) Jan 11,25-26.

(29) Jan 11,27.

(30) 1 Tim 1,15.

(31) Jak 5,15.

(32) Srov. Řím 12,1.

(33) Srov. Lk 22,43.

(34) Jan 19,30.

(35) Lk 23,46.

(36) Ž 89,2.

(37) Srov. Zj 21,4.

Beatifikován Carlo Acutis

Itálie má od 10. října nového blahoslaveného.

„Carlo Acutis, který s nadšením svého mládí pěstoval přátelství s Pánem Ježíšem a učinil středem svého života Eucharistii a učinil středem svého života Eucharistii a učil středem svého života Eucharistii a svědectví milosrdné lásky, je od nynějška blahoslavený a jeho každoroční liturgická připomínka se stanovuje na 12. října,“ pronesl v beatifikační formulí kardinál Agostino Vallini, který předsedal sobotní beatifikaci v horní bazilice sv. Františka. Carlo Acutis se narodil v Londýně, žil v Miláně, odkud pocházejí jeho rodiče, kteří byli přítomni na beatifikaci, a také v Assisi, kde čerpal ze spirituality sv. Františka. Odešel na věčnost v roce 2006 ve svých 15 letech, kdy onemocněl na leukémii, a je pohřben v bazilice Obnažení v Assisi.

Kardinál Vallini ve své homilii citoval tohoto mladíka, který byl od útlého věku přitahován úctou k Eucharistii. „Eucharistie je mojí autostrádou do nebe,“ říkával často. Účastnil se denně mše a dlouho prodléval na adoraci Nejsvětější svátosti. „Do ráje se jde přímo, přistupuje-li se denně k Eucharistii!“ – byl přesvědčen nový blahoslavený, který mocně vnímal povolání pomáhat druhým objevovat blízkost Boha a krásu přebývání s Ním... Za tímto účelem používal také internet,“ zdůraznil kardinál Vallini. „Chápal, že internet není jenom prostředek zábavy, nýbrž i prostor k dialogu, poznání, sdílení vzájemné úcty a odpovědnosti, aniž by bylo třeba mu otročit. Věděl, že v bezbřehém virtuálním světě je třeba umět rozlišovat dobro od zla.“

V této pozitivní perspektivě vybízel k používání moderních komunikačních prostředků při šíření evangelia a k oslovení co největšího počtu lidí, aby mohli zakusit krásu přátelství s Pánem. Vytvořil s tímto úmyslem například webovou stránku, na níž posbíral známé eucharistické zázraky z celého světa a kterou používal také v katechezích pro děti. Velmi ctil Matku Boží, denně se modlil růženec a zasvětil se Panně Marii. Modlitba a poslání byly charakteristickými body hrdinské víry Carla Acutise, který se ve svém krátkém životě dokázal svěřit Pánu za všech okolností, zejména v těch nejtěžších,“ připomněl kardinál Vallini, kazatel na beatifikační liturgii Carla Acutise v Assisi.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,

10. 10. 2020

Kdo vydělal na pandemii?

Zatímco miliony lidí v důsledku pandemie přišly o práci, úzká skupinka miliardářů se může usmívat. Jejich bohatství v měsících duben až červenec 2020 vzrostlo o téměř 30 % a rovněž počet nejbohatších lidí planety dosáhl rekordní výše (2 189 oproti 2 158 v roce 2017).

Těmito slovy komentuje deník Italské biskupské konference (*Avvenire*, 8. 10. 2020) nejnovější zprávu švýcarské banky UBS a auditové firmy PwC, která poukazuje na stále propastnější rozdíl mezi extrémní chudobou a bohatstvím. Podle odhadů Světové banky se letos (poprvé za posledních 20 let) zvýší počet extrémně chudých lidí, tedy takových, kteří žijí s méně než 1,9 dolaru na den. Zatímco v roce 2017 jich bylo 9,2 % z celkové

populace, v letošním roce jich přibude až o 0,2 %. Do chudoby tak bude uvrženo až 115 milionů lidí.

Zároveň s chudobou však roste bohatství. Podle zmíněné studie se ve druhém čtvrtletí tohoto roku (od dubna do července 2020) zvýšil majetek světových miliardářů o 27,5 % v porovnání s rokem 2017 (o 165 miliard dolarů). Podle listu *Guardian* tento vzestup souvisí se schopností využít otřesy akciových trhů. Nejvíce si polepšili miliardáři v sektorech průmyslu, technologie a zdravotnictví. Nejbohatším mužem planety je majitel Amazonu, Jeff Bezos.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
9. 10. 2020

V Etiopii byly objeveny nejstarší překlady evangelií

Klášteř Abuna Garima v severní Etiopii vlastní nejstarší ilustrovaný překlad evangelií. Donedávna se mělo zato, že kodex pochází z 11. století, průzkum provedený radiokarbonovou metodou však posunul dataci rukopisu o celých šest století.

Pravoslavný klášter Abba Garima byl založen pravděpodobně již v 6. století, jakoli byl později mnohokrát vypálen a znovu zakládán. Zachovaly se v něm však dva ilustrované kodexy obsahující všechna čtyři evangelia, napsaná v klasické etiopštině. O významu nové datace hovoří pro Vatikánský rozhlas odborník specializovaný na starověkou Etiopii, otec Rafał Zarzeczy SJ z Papežského institutu Orientale:

„Rukopisy byly v posledních letech zkoumány uhlíkovou metodou, podle níž se ukázalo, že materiál, na kterém jsou kodexy napsány, pochází pravděpodobně z konce 4. nebo počátku 5. století. Jeden z rukopisů může být o něco mladší, ale ne o mnoho.“

Etiopské evangeliáře jsou bohatě zdobené. Najdeme v nich ilustrace čtyř evangelistů, ale také množství ornamentů stylově blízkých syrským manuskriptům ze stejného nebo o něco pozdějšího období, jako je Rabbuli, datovaný do konce 6. století. Za zmínku stojí také vyobrazení jeruzalémské svatyně, považované za vůbec nejstarší.

„Tyto etiopské rukopisy známe už od sedmdesátých let, a tedy po této stránce nejsou žádnou novou senzací. Důležité jsou pro nás ale vzhledem k textové kritice Písma svatého, přeloženého do klasické etiopštiny, což je starobylý jazyk, který si můžeme představit jako jakousi »etiopskou latinu«. Doložení její přítomnosti v těchto klášteřích v tak časném období potvrzuje především rozšíření křesťanské civilizace v Africkém rohu již ve starověku. Důležité také je, abychom si povšimli, že jak vzory překladu Písma svatého, tak i jeho výzdoba putují po antickém světě s lehkostí daleko větší, než by se nám dnes mohlo zdát, když bereme v potaz výlučně středomořský kontext.“

Evngeliáře z Abba Garima jednoznačně potvrzují, že překlad Nového zákona do klasické etiopštiny existoval již v 5. století, což jej činí jedním z nejstarších v dějinách.

Z www.vaticannews.va/cs.html,
26. 9. 2020

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.vaticannews.va/cs.html.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA LISTOPAD 2020

VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Oblast umělé inteligence.

Modleme se, aby pokrok v oblasti robotiky a umělé inteligence byl vždy ve službách člověka.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Za kostelníky, ministranty, akolyty, lektory a farní rady.

Ať pod ochranou sv. Jana Nepomuckého každý naplno slouží na svém místě v církvi.

Svatý František Xavérský,
oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,
oroduj za nás!

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (26)

Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova, místa označena „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Středa 23. 7. 86, 15 h.

– Jsem hříšná. Jaké jsou mé možnosti vzhledem k Tvému pozvání a k Tvé lásce?

† Zcela prosté: svěřit a odevzdat Mi tu tvoji hříšnost a bezmocnost. Poddat se s pokojem v srdci a s láskou k lidem tomu všemu, co tě potká. Cožpak nevíš, že všechno je ode Mne? Jestliže se bouříš proti určitým situacím, bouříš se proti Mně. Pokud projevuješ netrpělivost, třeba pouze v srdci, druhému člověku – Mně projevuješ tu netrpělivost.

– Nezlobíš se na mne, Otče?

† Mé dítě, vždyť Já tě miluji a chci tvoje dobro. Proto jsou ty zkoušky, ten kříž, pády a pozvedání se.

Já jsem rovněž nesl kříž a cesta byla hrbolatá, bylo to pod horou, padal jsem a těžko jsem se zvedal.

Už rozumíš, že to byla a je to tvoje lidská křížová cesta?

Ale chtěj jít. Mobilizuj všechny síly a jdi na svou Golgotu: na smrt své tělnosti, svého „já“, svého egoismu, pýchy...

To je bolest tvého umírání. Ale víš přece, co je na konci. A tedy co znamená to všechno, co je nyní, vůči narození nového člověka v tobě, vůči zmrtvýchvstání tvé duše ve sjednocení se Mnou.

Je zapotřebí úsilí tvé vůle, poněvadž je to míra tvého zmrtvýchvstání.

Neděle 5. 4. 87, 10:30 h.

– Když jsem pozvala ke společné modlitbě duše mé maminky a příbuzných, uslyšela jsem:

• Dobrořečme Pánu!

– Ano, dobrořečme Pánu, protože je svatý, protože je dobrý, protože nás miluje!

† Vzbuzujte lásku ve svých srdcích.

Život je výměna lásky. Já jsem vám dal život z lásky. Avšak ten i váš rozvoj záleží na tom, zda odpovíte na Moji lásku, a jaká bude ta odpověď.

Málo Mě miluješ.

– A trápím se v té své neschopnosti milovat a v roztržitém srdci. Možná právě proto bolí srdce, protože nedokážu v sobě vzbudit takovou lásku, jakou Ti toužím dát.

† Zůstávej v pokoře a v toužení. Čekaj na Můj příchod.

„Kdo je ta, jež vychází z pouště a opírá se o svého milého? ... Polož si mě jako pečet' na své srdce, jako pečet' na svou paži. Neboť silná jako smrt je láska, vášeň jako šeol nezlomná. Její šípy jsou šípy ohně, Hospodinův plamen. Utíkej, můj milý. Buď podoběn gazele, mladému kolouchovi na provoněných horách!“ (Pís 8,5.6.14)

– Kdy skončí moje vyhnanství?

† Už končí. Důvěřuj a raduj se.

– Je nějaký smutek ve Tvé lásce. Tvá citlivost, s jakou se mě dotýkáš, Tvoje dojemná péče je pozbavena radosti.

Dojemná je ta radost z Tvých doteků – ze setkání s Tebou: jako radost odsouzců jdoucích na popraviště.

Kdy vyjdeme k našemu údělu?

† Není třeba se ptát. Jsem s tebou a budu s tebou napořád. Až se splní všechno, co se má splnit.

Tehdy bude radost opravdová – opojení v Mé lásce.

– Veď mě, můj Snoubenče... vždyť velká jako smrt je láska...

Úterý 14. 4. 87, 9:15 h.

– Co dělat, aby se mohlo sloužit darem uzdravování?

† Nejdříve je třeba uzdravit duši. Aby se to stalo, lidé modlíci se na ten úmysl musí být čisti, odevzdání Mně beze zbytku a ochotní ke každé oběti. Musí usilovně prosit, nešetřit ani času, ani sil.

Osoba, která prosí za své uzdravení, musí být připravena tak, jak je to nejlépe možné: musí se smířit se Mnou, očistit svůj život, toužit jít za Mnou, věřit v Mou moc a důvěřovat Mé lásce.

Čím větší čistota, síla modlitby a víry u všech, tím snáze je možné obdržet milost uzdravení.

Pokud prosíte za někoho, kdo Mě opustil, tím větší úsilí, obětavost a vaše čistota je zapotřebí.

Lidé, kteří touží po tělesném uzdravení, musejí nejprve usilovat o očistění duše a za to prosit.

– Co znamená, když se po čase uzdravení vrací dřívější stav?

† Bylo málo vděčnosti.

Uzdravení je znamením – výzvou k odevzdání Mi sebe, k růstu víry a lásky. Je třeba na to odpovědět a vytrvat u Mne, snažit se druhým sloužit Mou láskou.

„Ježíš vstal a zvolal: »Žitní-li někdo, ať přijde ke mně a ať pije ten, kdo ve mne věří!«“ (Jan 7,37–38)

Pátek 4. 9. 87, 21:50 h.

– O čem dnes mám s Tebou mluvit, Pane?

† O tvých nedostatcích.

– Jsem vůči nim bezmocná.

† Odevzdávej Mi je hned, když o sobě dají vědět. Nesnaž se je sama zvládat. Moje pomoc je potřebná. Sama neuděláš nic.

– K jiným mluvíš, když mlčí. Ke mně, když se ptám, nebo když mám nějaký problém, který trápí mou mysl.

† Ke každému mluvím jinak.

Teď tě cvičím ve vytrvalosti. Poddej se tomu.

– Je to těžké, není-li možné něco ze sebe dostat. Třeba nejprostší slova.

† Slova nejsou důležitá, ale tvoje vytrvalost a touha.

Sobota 5. 9. 87, 11 h.⁽¹⁾

– Plný nádhery a klidu je tento den. Tolik Tvé laskavosti v barvitosti krajiny a v mírnosti ovzduší.

† To je den obětování. Obnov své sliby. Slib svému Snoubenci lásku, věrnost, odevzdanost, důvěru.

– Přijmi to všechno a přivíň ještě víc – ke ztracení se v Tobě. Učiň to všechno, můj Spasiteli. Toužím Tě neustále velebit ve dne tak, jak Tě velebit ve snu.

† Zaslubuj se Mi, Mé dítě, aby se stalo to, po čem toužíš. Zrodil jsem ve tvém srdci tu touhu. Žij jí. Dýchej jí a živ se jejími plody.

Má Lásku je semenem i plodem ve tvém životě.

– Sem jsi mě dovedl...?

† Modli se za lidi, které jsi potkala, za místo, kde jsi, aby bylo čisté, aby ho nezkalil lidský hřích nečistoty. Modli se za čistotu srdcí, za čest pro lidskou duši i tělo, poněvadž je svatyní Boha.

Zde ve svitu slunce a ve slunci Mé lásky Mi odevzdávej Mé děti, abych z nich smýval špinu srdce i těla.

Úterý 22. 9. 87, 9 h.

- Byla jsem u zpovědi. Doporučení: denně se modlit, denně číst evangelium, snažit se ovládat své myšlenky - nepripouštět ty zlé.

Jsou od Tebe, ta doporučení?

† Cožpak se neshodují s tím, o čem jsem ti říkal a co musíš dělat?

- Shodují se.

† Máš tedy důkaz, že kněz, který o tobě nic neví, podává správné učení. Je třeba se do něj jenom zahluhat a nalézt v něm Moji vůli.

- Jak brát doporučení týkající se evangelia?

† Ani ne tak víc číst, jako do hloubky rozvažovat slovo Písma, které ode Mne dostáváš. Připomínej si je celý den, aby tvé srdce žilo tím slovem a naplňovalo se tím, co je v něm obsaženo.

Mnohokrát ses zamýšlela, o čem se Mnou máš mluvit v různých chvílích dne: třeba o banálních činnostech, kterým se věnuješ?

O nich méně, jenom potud, jaký význam mají pro tvou duši a pro dobro druhých (v duchu oběti).

Celý den - a možná ti ani den nebude stačit na rozjímání slov, která jsi ode Mne dostala - rozmlouvej se Mnou stále důkladněji, se stále větší odevzdaností.

Každý den proživej svaté rekolekce. Cožpak nejsem Knězem, který tě poučuje, pronáší homilie, dává slovo z Písma k meditaci?

A navíc, ještě jsem u tebe vždycky přítomný, abych ti pomohl lépe porozumět, víc milovat?

Využívej v plnosti milost Mé přítomnosti i Mých slov. Chci tě přece dovést do hloubky Mé lásky a pravdy.

Cožpak jsem ti právě na to nedal tolik času?

„Já jsem chléb života. Tento chléb je ten, jenž sestupuje z nebe ... Kdo bude jíst tento chléb, bude živ navěky. A pak, ten chléb, který já dám, je moje tělo za život světa.“ (Jan 6,48.50.51)

Neděle 27. 9. 87, 22:35 h.

- Jsme, Pane, odsouzeni k trýzni stálého výběru a dělání chyb, poněvadž jsme

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho. Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je. Každý, kdo skládá tuto naději v něho, uchovává se čistý, jako on je čistý.

Evangelium - Mt 5,1-12a

Když (Ježíš) uviděl zástupy, vystoupil na horu, a jak se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je: „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království. Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni. Bla-

hoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blahoslavení, kdo lační a žízňají po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha. Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny. Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království. Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vyhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu.“

slabí a nedokonalí následkem prvotního hříchu.

A nikdy zde nebudeme zcela čistí. A je třeba za sebou táhnout tu šmouhu hříchů a omytí při výběru. A to je útrapa každého dne.

† Lepší bude, když pohlédneš na stejnou situaci pozitivním pohledem:

Dostali jste šanci vybrat si dobro a jít za Mou láskou.

A každá vaše dobrá volba - a ještě více volání o Moji pomoc a odevzdání se do Mé péče - je možností prokázat Mi lásku a v ní se sjednocovat se Mnou.

Žádné stvoření kromě člověka neobdrželo milost dobrovolné volby Mé lásky a dobrovolného odevzdání se Mi přes neúplné poznání Pravdy.

Tvoje pády a chyby nemají pro tebe být trápením. Pokud se zbavíš sebelásky, tehdy tvá slabost bude motivem k radosti malého dítěte v náručí milujícího Otce. Právě proto, že je slabé, je Otec nese a tiskne ke Svému Srdci. A pokud upadne, hbitě se nad ním schýlí, aby je pozvedl a Svou láskou vynahradil bolest.

Větší má být tvoje radost z ustavičných návratů než bolest ze vzdalování se, i když nechtěného. Pokaždé ti vycházím vstříc a chystám hostinu ke tvému přijetí a štědrě tě obdarovávám. Proč se z toho netěšíš?

Netrap se svou nedokonalostí, ale raduj se z Mé věčné a obrovské lásky, jakou ti nyní dávám a kterou nikdy neztratíš, i kdybys třeba velice zranila Mé Srdce, které tě miluje.

- Asi víc trpím proto, že Tě zraňuji svou hrubostí a hloupostí, než proto, že se nezamlouvám sama sobě.

† Jestliže pro tebe je bolestí to, že Mě zraňuješ, tak ty rány okamžitě mizí, a zůstává jenom radost, jakou Mi způsobuje tvá láska a zkroušenost.

Nemysli na svou malost, ale na obrovské rozměry Mé cituplné lásky. Není žádný hřích, který bych s radostí nevzal Mému dítěti, které po tom touží. Mým největším přáním je zbavovat Mé děti hříchů a ty ničit v ohni lásky.

Toužím též bolest každého dítěte spojovat s Moji spásonosnou bolestí, abych jí osvobodil a zbavoval zla.

Pondělí 28. 9. 87, 22:50 h.

† Neplač, dítě, vždyť je tvá modlitba vyslyšena, vždyť dělám to, o co Mne prosíš.

Jak bych mohl nesplnit prosbu Mého dítěte - dobrou prosbu?

Bud' plná důvěry a trpělivá a setrvej v láskyplné odevzdanosti, v odevzdání všeho Mně.

Když prosíš - zároveň děkuj, protože tvá přání jsou splněna. Každá modlitba přináší plody a nic se neztratí.

To nevadí, že ty ještě plody nevidíš. Ty se už vytvořily a budou dozrávat ve svém čase.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Świadectwo. Dziennik duchowy.*

Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Pravděpodobně ve Svinoústí.

Pondělí 2. 11. 2020

6:05 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2019, 2. díl **6:50** Gioacchino Rossini: Stabat Mater: Svatováclavský hudební festival 2017 **7:52** Fatima: Poselství Rusku **8:35** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet (3. díl): Odtajnit se – aneb Než kohout zakokrhá **9:00** V pohorách po horách (88. díl): Jahňací štít – Vysoké Tatry **9:15** Outdoor Films s Andreou Radomskou (55. díl): Doprovázení umírajících **10:55** Moudrost mnichů: Recept na muže [P] **11:15** Živě s Noe: Památka zesnulých [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** První křesťané: Byzanc: nový Řím **13:25** Noční univerzita: PhDr. Naděžda Špatenková, Ph.D. – Doprovázení umírajících a pozůstalých **14:00** Živě s Noe: Památka zesnulých [L] **14:35** Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem **16:20** V souvislostech **16:45** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (1. část) **17:30** Můj chrám: Jiří Suchý, Praha–Spořilov, kostel sv. Anežky české **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Sedmihlásky (159. díl): Zaplakaly děvčata **18:55** Divadélko Bubáček (5. díl): Kašpárkův smích **19:10** Tempo di vlak na Mohelnickém dostavníku 2014 **19:35** Moudrost mnichů: Recept na muže **19:50** Přejeme si... **20:05** Biblická studna [L] **21:10** Zapomenuté Čako **21:30** Živě s Noe: Památka zesnulých [P] **22:05** Lednický park vypravuje **22:30** Noemova pošta: Říjen 2020 **0:05** Cvrlikání (73. díl): Žamboši **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 3. 11. 2020

6:05 Valašské tance z Rožnovska: Rožnovské slavnosti 2019 **7:00** Noční univerzita: Prof. Ing. Pavel Dostálek, CSc. – Pivo je dar Boží **7:50** Cvrlikání (81. díl): Ponk **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Kazachstán – Ruslan **9:35** V souvislostech **10:00** Gramofon (3. díl), aneb Hledáme písničku pro všední den **11:05** Příroda kolem nás: Potkali jsme u vody (hroch, motýlice a slípka zelenohá) **11:20** Moudrost mnichů: Recept na zdrženlivost [P] **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poníky, Poníky **13:40** V pohorách po horách (88. díl): Jahňací štít – Vysoké Tatry **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Muzikanti, hrajte **15:05** Cesta k andělům (102. díl): Jan Suk – literát, vnuk a pravnuk Josefa Suka a Antonína Dvořáka **16:00** Bačkorám navzdory: Poslední etapou k cíli **16:20** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a P. Mgr. Roman Frič **17:25** Etiopie: Z každého kmene [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Živě s Noe [P] **19:00** Sedmihlásky (159. díl): Zaplakaly děvčata **19:10** Moudrost mnichů: Recept na zdrženlivost **19:30** Zpravodajské Noeviny: 3. 11. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Výzkum ledovců [L] **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Po stopách Ježíše Krista (9. díl): Poslední večere **22:35** Beata Hlavenková & Oskar Török na Slezské lilii 2020 **23:05** Terra Santa News: 28. 10. 2020 **23:25** Léta letí k andělům (78. díl): Emil Paleček **23:55** Naše Prémontře **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Středa 4. 11. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 11. 2020 **6:25** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (1. část) **7:10** Prostá krása Kyjovska: MFF Strážnice 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Tajemství skla **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:50** Ve službě Šuárů **11:20** Moudrost mnichů: Recept na zbožnost [P] **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příroda kolem nás: Cesta do Bělověže, roční období v přírodě **13:10** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet (4. díl): O doprová-

TELEVIZE

DOBŘÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

zení svátostným i nesvátostným **13:35** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **13:45** ARTBITR – Kulturní magazín (98. díl) **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Na pořadu rodina (10. díl): Prožívání církevního roku **15:40** Zpravodajské Noeviny: 3. 11. 2020 **16:05** Biblická studna **17:10** Mezi pražci (90. díl): Říjen 2020 **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Živě s Noe [P] **19:05** Sedmihlásky (159. díl): Zaplakaly děvčata **19:15** Moudrost mnichů: Recept na zbožnost **19:30** Terra Santa News: 4. 11. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Za obzorem **22:45** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Spravedlnost, která je naší nadějí (Ga 5,5) [P] **23:50** Generální audience papeže Františka **0:15** První křesťané: Byzanc: nový Řím **0:45** Jeziuitské redukce v Paraguai **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 5. 11. 2020

6:05 Slovenský Velehrad **6:25** Outdoor Films s Milanem Daňkem (36. díl): Natáčení v opravdové divočině **8:00** Terra Santa News: 4. 11. 2020 **8:25** Po stopách Ježíše Krista (9. díl): Poslední večere **9:00** Zachraňme kostely: Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **9:20** Noemova pošta: Říjen 2020 **10:55** Moudrost mnichů: Recept na nudu [P] **11:15** Živě s Noe: S Janem Zrzavým [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Harfa Noemova: Felix Mendelssohn-Bartholdy: Oratorium Eliáš **13:15** Smysl utrpení **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živě s Noe: S Janem Zrzavým [L] **14:35** V pohorách po horách (88. díl): Jahňací štít – Vysoké Tatry **14:55** Gramofon (3. díl): aneb Hledáme písničku pro všední den **16:00** Zpravodajské Noeviny: 3. 11. 2020 **17:10** Večere u Slováků: 31. týdne v mezidobí [P] **17:40** Moudrost mnichů: Recept na nudu **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Sedmihlásky (159. díl): Zaplakaly děvčata **18:50** Divadélko Bubáček (9. díl): O princezně Johance **19:05** Ovečky (9. díl) [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 5. 11. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (81. díl) [L] **21:30** Živě s Noe: S Janem Zrzavým **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 5. 11. 2020 **0:30** Tanzanie – Zanzibar: Jsme odvážní **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 6. 11. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 5. 11. 2020 **6:25** Bez tebe to nejde: Je matka církev mateřská? **7:30** Poletuchy: Na skok do Trenčína **8:10** Básník oravské přírody Zdeno Horecký **8:40** Moudrost mnichů: Recept na stres [P] **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Svatý dům v tajemném Loretu **9:45** Návrat orla skalního do české přírody **10:15** Biblická studna **11:15** Charita Vsetín **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběh o Žofii **13:30** Tempo di vlak na Mohelnickém dostavníku 2014 **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Neboj se doplout, aneb Umění doprovázet (4. díl):

O doprovázení svátostným i nesvátostným **15:00** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat, či odejít? **16:00** Zpravodajské Noeviny: 5. 11. 2020 **16:25** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **16:55** Výpravy do divočiny: Výzkum ledovců **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Živě s Noe [P] **19:00** Sedmihlásky (159. díl): Zaplakaly děvčata **19:05** Divadélko Bubáček (10. díl): O nezodpovědném černokněžníkovi **19:25** V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **19:35** Moudrost mnichů: Recept na stres **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: 400 let Bílá Hora a 350 let J. A. Komenského [L] **21:40** Za obzorem **22:15** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **22:25** Outdoor Films s Kateřinou Koulákovou alias Kaczi (94. díl): Cestování se zpěvem a hudbou **0:00** Maďarský hudební temperament: Svatováclavský hudební festival 2019 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 7. 11. 2020

6:05 Pod lampou **8:05** Můj chrám: Jiří Suchý, Praha–Spořilov, kostel sv. Anežky české **8:30** Cirkus Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čísliko **8:55** Sedmihlásky (159. díl): Zaplakaly děvčata **9:00** Hermie a ustrašený pavouk **9:30** Ovečky (9. díl) **9:55** GOODwillBOY IV. (6. díl): Lego **10:35** V posteli POD NEBESY IV. (7. díl) **11:25** Příroda kolem nás: Cesta do Bělověže, roční období v přírodě **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:10** Zpravodajské Noeviny: 5. 11. 2020 **12:30** Jak potkávat svět (81. díl) **14:00** Živě s Bílé hory [L] **14:30** Iniciativa smíření [L] **16:05** Turínské plátno **16:55** Doma aj za humnami: Rožnovské slavnosti 2015 **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:00** Vít Pieš, umělecký řezbář [P] **19:15** Příroda kolem nás: Záchrana puštitka a přikrmování ptáčků na krmítku **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2019, 3. díl **20:50** V pohorách po horách (25. díl): Volovec – Roháče **21:00** Mezi pražci (91. díl): Listopad 2020 [P] **21:50** ARTBITR – Kulturní magazín (98. díl) **22:05** Jak si mě našel Antonín z Padovy **22:45** Živě s Noe: Památka zesnulých **23:15** Velehradská zastavení: Díl 2. – Cyrilometodějská tradice v Olomouci **23:25** Za obzorem **23:50** ARTBITR – Kulturní magazín (67. díl): Artbitr 67 o Václavu Renčovi **0:15** Za obzorem **0:45** Víra do kapsy: Můj život online **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Neděle 8. 11. 2020

6:05 Křížovatky Táni Fischerové (2. díl) **6:30** Řeckokatolický magazín **6:45** V pohorách po horách (35. díl): Anenský vrch – Orlické hory **7:00** Nebojte se... **8:05** Jak potkávat svět (81. díl) **9:30** Večere u Slováků: 31. týdne v mezidobí **9:55** Etiopie: Z každého kmene **10:30** Mše svatá z kaple Panny Marie, Hvězdy Evangelizace: Býve [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Vezmi a čti: Říjen 2020 **13:40** Víra do kapsy: Důvěra Bohu otevírá nebe **13:55** Muzikanti, hrajte **14:30** Živě s Bílé hory [L] **15:00** Ekumenické nešpory na Bílé hoře [L] **16:05** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Spravedlnost, která je naší nadějí (Ga 5,5) **17:10** Po stopách Ježíše Krista (10. díl) **17:45** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **18:00** Sedmihlásky (160. díl): Prádlá sem tři roky [P] **18:05** Cirkus Noeland (22. díl): Roberto, Kekulín a Vilík Všelék **18:30** Hermie a neposlušná včela Buzby **19:05** Ovečky (9. díl) **19:35** Příroda kolem nás: Návrat praturů a divokých koní do přírody **19:50** Přejeme si... **20:05** Svatý Jan Neumann **21:00** Schubert: Salve Regina, W. A. Mozart: Requiem **22:05** Výpravy do divočiny: Výzkum ledovců **23:10** Živě s Noe: S Janem Zrzavým **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Za obzorem **0:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 2. 11. o 16:55 hod.: Serra: Stále vpred, nikdy späť 5/5 (dokumentárny seriál)

Svätá misia v Kalifornii sa naďalej rozrastá. Vďaka Božiemu zásahu, náhode? Historici to vidia rôzne. V záverečnej časti seriálu sa dozvieme, čo všetko pre úspech misie musel Serra obetovať a či sa toho nakoniec dožil.

Utorok 3. 11. o 13:50 hod.: Katechéza

Don Jozef Luscoň SDB: Čnosti, nádherné ozdoby duše.

Streda 4. 11. o 21:50 hod.: Z javora (Chlieb)

Chlieb je jednou z najstarších potravín, ktoré poznáme, a je symbolom poctivej práce i dlhotrvajúceho života. Ľudia ho mali v minulosti vo veľkej úcte a často ho počas pečenia i pred krájaním požehnávali. Najväčšej pocty sa chlebu dostalo, keď nám Pán Ježiš dal svoje telo práve pod spôsobom chleba. V ďalšej časti relácie Z javora budeme hovoriť jednoducho o chlebe.

Štvrtok 5. 11. o 17:00 hod.:

Povolanie laik: Pripravený stále (dokument)

Ján Uhnák napriek neľahkému životnému osudu a pokročilému veku prináša Pána Ježiša v Eucharistii chorým a starým v bratislavskej Farnosti Kráľovnej rodiny.

Piatok 6. 11. o 20:30 hod.:

Dôkaz viery: Svätý Anton Paduánsky (film)

Po leteckej nehode vyhlásia za nezvestnú mladú ženu. Všetci ju pokladajú za mŕtvu, ale keď sa dozvedia o záhadnej žene so strastou pamäte, ktorú vytiahli z mora, nádej na zázračné objavenie im pomôže znova dôverovať...

Sobota 7. 11. o 18:30 hod.:

Svätá omša so zameraním na detského diváka

Priamy prenos z kaplnky TV LUX.

Nedeľa 8. 11. o 8:45 hod.: Tvorivo

Ako tvorivo vyplniť čas deťom aj rodičom a popritom neustále žasnúť nad Božou tvorivosťou? Nová relácia Tv Lux o tvorivosti a tvorivých pohľadoch všade vokol nás – v detskej izbe, v kuchyni, aj v garáži...

BREVIÁŘ PRO LAIKY

31. ŘÍJNA – 7. LISTOPADU 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 11.		PO 2. 11.		ÚT 3. 11.		ST 4. 11.		ČT 5. 11.		PÁ 6. 11.		SO 7. 11.			
Antifona	1573	1777	1785	2007	1060	1181	1722	1941	1091	1214	1106	1230	1666	1883		
Žalm	783	881	786	884	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1573	1777	1582	1786	1061	1181	1723	1941	1091	1214	1107	1231	1666	1883		
Antifony	1574	1778	1786	2008	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	813	914	1786	2008	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1574	1778	1789	2011	1065	1186	1724	1942	1095	1218	1111	1235	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	1575	1779	1789	2012	1584	1788	1724	1943	1095	1218	1111	1235	1669	1886		
Prosby	1575	1779	1790	2012	1065	1186	1724	1943	1095	1219	1111	1236	1655	1886		
Závěrečná modlitba	1575	1780	1582	1787	1584	1789	1585	1790	1096	1219	1112	1236	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	792	890	1792	2014	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1576	1780	1792	2014	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	818	919	1792	2015	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1576	1780	1795	2017	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	1575	1780	1582	1787	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
SO 31. 10.																
Hymnus	1577	1781	1577	1781	1583	1787	1071	1192	1727	1946	1101	1225	1117	1242	1132	1258
Antifony	1570	1773	1578	1782	1796	2019	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1570	1773	1578	1782	1797	2019	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1572	1776	1580	1784	1798	2021	1074	1195	1730	1949	1105	1229	1120	1246	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	1572	1776	1580	1785	1799	2021	1584	1789	1731	1950	1105	1229	1121	1246	724	818
Prosby	1572	1776	1580	1785	1799	2021	1074	1196	1731	1950	1105	1229	1121	1246	1135	1261
Záv. modlitba	1575	1780	1575	1780	1582	1787	1584	1789	1585	1790	1106	1230	1122	1247	725	818
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 1. 11. – slavnost Všetech svatých

1. čt.: Zj 7,2-4.9-14

Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6

Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)

2. čt.: 1 Jan 3,1-3

Ev.: Mt 5,1-12a

Pondělí 2. 11. – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

1. čt.: 2 Mak 12,43-46

Ž 103(102),8+10.13-14.15-16.17-18

Odp.: Ž 37(36),39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)

2. čt.: Řim 5,5-11

Ev.: Mt 5,1-12a

(nebo jiná čtení z Lekcionáře VI/2)

Úterý 3. 11. – nezávazná památka sv. Martina de Porres

1. čt.: Flp 2,5-11

Ž 22(21),26b-27.28-30a.31-32

Odp.: 26a (*Budu chválit Hospodina ve velkém shromáždění.*)

Ev.: Lk 14,15-24

Středa 4. 11. – památka sv. Karla Boromejského

1. čt.: Flp 2,12-18

Ž 27(26),1.4.13-14

Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)

Ev.: Lk 14,25-33

Čtvrtek 5. 11. – ferie

1. čt.: Flp 3,3-8a

Ž 105(104),2-3.4-5.6-7

Odp.: 3b (*Ze srdce at se radují, kdo hledají Hospodina.*)

Nebo: *Aleluja.*

Ev.: Lk 15,1-10

Pátek 6. 11. – ferie

1. čt.: Flp 3,17-4,1

Ž 122(121),1-2.4-5

Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)

Ev.: Lk 16,1-8

Sobota 7. 11. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Flp 4,10-19

Ž 112(111),1-2.5-6.8a+9

Odp.: 1a (*Blaze muži, který se bojí Hospodina. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 16,9-15

NÁŠ ŽIVOT Z VÍRY

I V NEBI O NÁS VĚDÍ • ROZPRAVY O DUCHOVNÍM ŽIVOTĚ
Michal Altrichter • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová • Recenzent prof. ThDr. Ladislav Csontos, PhD.

O tématech víry a duchovního života se vede rozprava nejlépe mezi přáteli. Text sleduje dialogickou formu, odhalující naše nesnáze, záměry, karikatury i příznivé podněty. Autor tak vybízí čtenáře k dalším otázkám a k dalším odpovědím.

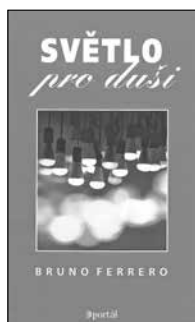
Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
 Brož., 110x180 mm, 104 stran, 110 Kč

SVĚTLO PRO DUŠI

Bruno Ferrero • Z italských přeložila Veronika Matiašková
 Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Příběhy, které při vši své jednoduchosti umožní znovu objevit smysl pro zázrak, údiv, lásku k druhým, bolest, krásu, úctu, soucit, odpuštění a mnoho dalších aspektů, které charakterizují život každého dne. Kniha malá formátem, ale velká obsahem, schopná otevřít mysl a ducha prostřednictvím 27 „pilířů moudrosti“, jež si lze snadno zapamatovat a využít pro osobní meditaci, katechezi, při programu s dětmi nebo pro dobré čtení v rodině.

Portál, s. r. o.
 Brož., 115x190 mm, křídový papír,
 88 stran, 149 Kč

O OČISTCI

VIDĚNÍ OČISTCE
Ze slovenštiny přeložila Věra Vsetičková

Zprávy a meditace o očistci na základě soukromého zjevení autorovi textu – řeholníkovi, který na příkaz duchovního vůdce zůstává neznámý. Jde o jasnou a strážlivou zvěst, zapsanou formou volných, chronologicky řazených listů. Texty byly rozděleny na tři části: do první části je zařazeno vše, co se vztahuje k cíli soukromých zjevení a ke způsobu, jak s nimi zacházet; do druhé jsou zahrnuta systematicky uspořádaná daná ponaučení, která tvoří jakousi rozpravu o očistci; třetí, poslední část se věnuje zjevením duší v očistci. Předmluvu k původnímu vydání knihy napsal Henri Brinard, biskup v Puy en Velay.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 168 stran, 158 Kč

MODLÍME SE

NOVÉNA ODEVZDANOSTI • O DŮVĚRYPLNÉM ODEVZDÁNÍ SE

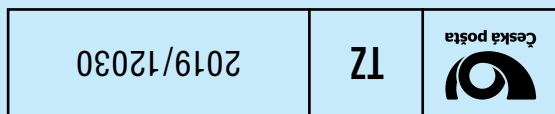
P. Dolindo Ruotolo

Novéna o důvěryplném odevzdání se Ježíši Kristu, inspirovaná osobní spiritualitou italského kněze, služebníka Božího Dona Dolinda Ruotola (1882–1970). Brožurka rovněž obsahuje stručný životopis P. Dolinda, a to od Antonia Borelliho.

Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství Brno
 Dotisk 4. vydání • Brož., A6, 24 stran, 24 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registráční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medžugorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.